

Els bisbes parlen de la jornada de germanor i conviden a reflexionar-hi

Dv, 8/11/2019 per Catalunya Religió

([GIEC](#)) Amb el lema “Sense tu, no hi ha present. Amb tu, hi ha futur”, el proper diumenge 10 de novembre se celebra el Dia de l'Església Diocesana, la Jornada de Germanor orientada a la sensibilització envers la corresponsabilitat de tots els fidels, que formem la família del Poble de Déu, per al sosteniment econòmic de l'Església.

Els bisbes de Catalunya centren els seus escrits dominicals a parlar de la Jornada de Germanor, així com de tornar a començar a partir de Déu, del missioner Sant Pere Màrtir Sans i Jordà, de participar en la reflexió sobre la vida cristiana i del recés d'Emmaús.

Sis de les cartes dominicals parlen de la Jornada de Germanor, altres bisbes ja n'havien parlat amb [anterioritat](#). El cardenal **Joan Josep Omella**, diu que “aquesta diada vol ser una invitació a prendre consciència de les necessitats econòmiques de l'Església, que viu i peregrina en el món i, en particular, a Barcelona”. Afirmar que “som una gran família en què cadascú és cridat a cooperar d'acord amb les seves possibilitats”, però que “també cal que l'Església reti comptes de la seva acció”. Per aquest motiu, “l'Església aprofita aquest dia per donar a conèixer la seva organització, estructura, finançament i activitats que desenvolupa”. Recordar que “cada any la Conferència Episcopal Espanyola elabora la Memòria anual d'activitats de l'Església a Espanya per retre comptes a la comunitat catòlica i a tota la societat” i que “en aquest document s'explica quina és la contribució de l'Església catòlica a la societat”. Cita algunes dades, com ara que 2.452 escoles catòliques concertades estalvien més de 3.324 milions d'euros a les administracions públiques; que s'ha acompanyat i atès més d'un milió i mig de persones en algun dels més de 1.100 centres socio-sanitaris de l'Església, així com que hi ha “100 centres de promoció de la dona que acullen 20.731 dones, soles o amb fills, amb risc d'exclusió, víctimes de violència, d'explotació sexual o

laboral"... Diu que "són xifres impressionants que no voldria passar per alt". Finalment, dona gràcies a "tots els que contribuïu al sosteniment de la noble missió de l'Església" i diu que "la vostra contribució és molt benvinguda, com, per exemple, quan oferiu el vostre temps; quan marqueu la «X» en la declaració de la renda; amb les vostres aportacions periòdiques; o quan feu donatius puntuals, especialment, en la col·lecta de la diada de «Germanor», que avui es fa a totes les esglésies".

L'arquebisbe d'Urgell, **Joan Enric Vives**, diu que "la Jornada de Germanor que cada any celebrem per aquestes dates vol fer-nos adonar de la solidaritat i "germanor" que hi ha d'haver entre els membres de la comunitat parroquial i amb tota la Diòcesi". Afirmar que "l'Església és una gran família", que "en aquesta família eclesial cadascú hi té una missió, un lloc i una responsabilitat" i que "com tota família, necessitem ser coresponsables econòmicament i necessitem recursos, però no per a acumular-los sinó només els necessaris i per a posar-los al servei de la missió rebuda del mateix Jesús", una missió que es desplega en quatre àmbits: donar culte a Déu, podent pregar públicament i celebrar els sagraments, amb llocs de culte i mitjans materials; sostenir els ministres i agents pastorals; poder dur a terme la predicació de l'Evangeli i la formació en la fe; i ajudar amb obres de caritat, especialment els més pobres i necessitats. Reconeix que "és cert que l'Església rep ajudes de persones privades i també de l'Estat, com tantes altres institucions que presten serveis i ajuden la societat", però recorda que "la part més significativa del que es rep és el que recapta l'Estat d'aquells que voluntàriament marquen la seva "x" en la declaració de la renda". Ens demana que "tinguem confiança, valorem el que ja s'està fent, eliminem complexos en la nostra relació amb la societat i ajudem a fer que els poders públics i la societat en general considerin l'acció social de l'Església com una aportació eficaç a l'hora de construir una societat justa i participativa". Finalment, diu que "si reflexionem en concret sobre la necessitat que l'Església té de mitjans econòmics per a complir els seus fins, també tots hi trobarem una responsabilitat, que esdevé "coresponsabilitat" amb els germans".

El bisbe de Sant Feliu de Llobregat, **Agustí Cortés**, diu que "els ulls de les icones i de les imatges romàniques són encisadors", que "sembla que són el reflex de la crida de Jesús a viure "desperta"" i que "ser cristià consisteix a "veure", veure's un mateix, el món i tota la realitat, amb els ulls de Déu". Ara bé, considera que "la clarividència dels ulls de Déu s'aconsegueix si complim tres condicions": aguantar el ferm propòsit de mantenir els ulls oberts, sigui com sigui la realitat descoberta; haver-se alliberat de múltiples miratges i desitjar intensament aquesta veritat que sols descobreixen els ulls grans i ben oberts. Afirmar que "entre les realitats més seductores, que ens adormen i impedeixen descobrir la veritat, hi ha la riquesa i el seu correlat els diners, que ens permeten accedir-hi" i que "la qüestió no és si tenir o no tenir diners-poder, sinó què en fem, què podem i hem de fer-ne, de manera que proporcionin felicitat". Recorda que "estem en plena campanya, que anomenem de "Germanor"", que "un cop a l'any centrem l'atenció sobre el deure que tenim tots d'ajudar l'Església Diocesana en les seves necessitats" i que "és, per tant, una crida a desprendre'ns i donar a l'Església una mica del que tenim", però que "no es tracta només de "donar", sinó de compartir". Finalment, diu que el gran missatge és que "caminem amb els ulls oberts, amb aquells ulls clarividents, que descobreixen, amb la mirada de Déu, els germans en la fe, i estimulen a compartir els béns en la comunitat" i que "llavors, a l'alegria de donar s'hi afegirà el goig de compartir".

El bisbe de Terrassa, **Josep Àngel Saiz**, diu que “el dia de la Pentecosta es constitueix la primera comunitat” i que “d’aleshores ençà totes les comunitats cristianes són dinamitzades per l’Esperit Sant, que va modelant en cada deixeble i en la comunitat les mateixes actituds que va viure el Mestre”. Afirmar que la comunitat comparteix la fe, és constant en l’ensenyament dels Apòstols i persevera en la pregària i en la celebració i que “la missió de l’Església continua i desenvolupa al llarg de la història la mateixa missió de Crist”. Informa que a la diòcesi de Terrassa “s’anuncia la Paraula de Déu i es té cura de la formació a través de les 121 parròquies amb les seves activitats adreçades a nens, joves i adults, els 137 centres educatius, el Seminari diocesà amb 25 seminaristes en aquest curs, etc.”. Diu també que a la diòcesi de Terrassa “es celebra la Fe a través dels sacraments”: “Gairebé 3.000 nens han rebut el baptisme, més de 2.000 la Primera comunió, prop de 900 adolescents i joves han rebut la confirmació i han contret matrimoni més de 500 parelles”. I explica que “es viu el servei a la comunitat a través de les obres solidàries”. Finalment, expressa que “tota aquesta tasca és expressió de la missió de l’Església en el territori del Vallès Oriental i Occidental, gràcies a la dedicació de 126 sacerdots, 17 diaques, més de 400 religiosos, 3 monestirs i un gran nombre de laïques i laïcs dedicats i compromesos en aquesta missió apassionant” i agraeix a tothom el seu treball, “una dedicació per a la qual necessitem la col·laboració i l’ajut econòmic de tots, ja que tots som necessaris per viure el present i per construir el futur”.

El bisbe de Vic, **Romà Casanova**, diu que “el Sínode Diocesà és un temps de gràcia per a la nostra diòcesi de Vic que ens ajuda a entrar més i més en l’experiència de l’Església com a família, com a comunió”, que “tots som en l’Església necessaris, perquè som un do de Déu per als altres”, que “l’Església en la seva essència és comunió: do mutu, unitat, intercanvi de dons” i que “no existim, ni som cristians per a tancar-nos en el nostre jo, sinó per a donar-nos”. Afirmar que “la Jornada de l’Església diocesana o Germanor és una crida a viure la nostra realitat de comunió en la dimensió de l’economia”, que “l’economia de l’Església diocesana l’hem de viure des del convenciment que és qüestió de tots” i que “la comunió, que és en l’essència de la nostra identitat eclesial, també comporta la comunió de béns”. Destaca que “les activitats necessàries de l’Església: l’anunci de la fe, la celebració, la caritat; sense oblidar el sosteniment dels treballadors de l’Evangeli, les hem de fer possible entre tots, amb la comunió de béns”. Diu que “la fe autèntica demana compartir els béns amb la comunitat que m’ha donat la fe i en la qual visc i alimento aquesta fe” i recorda que “això és també sinodalitat”: “Caminem junts, compartim el camí de la fe, compartim l’alegria de la comunió, compartim els dons rebuts, i també compartim els béns”. Finalment, ens demana que “siguem generosos”, que “visquem la comunió eclesial” i que “no oblidem mai que tot el que tenim i el que som ho hem rebut de Déu”.

El bisbe de Girona, **Francesc Pardo**, diu que “certament som una família, la família de Jesús, però una família oberta i al servei de tothom” i que “com a Església compartim molts béns: els dons de l’Esperit Sant, la Paraula de Déu, l’Eucaristia i els altres sacraments, la pregària, el treball i l’entrega de molts cristians, i la labor dels bisbes, preveres, diaques, responsables d’accions pastorals, voluntaris...; però també els béns materials necessaris per exercir la nostra missió al servei de l’anunci de l’Evangeli i dels sosteniments de la vida cristiana”. Recorda que “durant dos mil anys, els qui han constituït i avui som l’Església hem necessitat llocs de celebració, de reunió, esglésies, ermites, llocs o espais per a les activitats pastorals, monestirs, escoles...” i demana que “no oblidem que durant segles vàrem construir i mantenir els primers hospitals, les

primeres universitats, les primeres escoles, l'acolliment dels immigrants..." i diu que "avui continuem oferint el servei de la fe i de l'evangeli, el servei de l'educació, el servei als necessitats, el servei als malalts i molts altres, com a verificació de l'Evangeli que vivim, anunciem i celebrem". Afirmar que "som conscients que som administradors, i cal que ho fem amb fidelitat a les finalitats dels béns rebuts" i reconeix que "avui, per continuar fidels a la missió rebuda del Senyor, per mantenir els mitjans necessaris per oferir l'Evangeli, per celebrar la fe, per acompanyar i acollir les persones, necessitem la col·laboració econòmica de tots els creients i de les persones de bona voluntat que valoren la tasca que realitzem". Finalment, demana que ajudem l'Església, ja que "és la teva família, i hi guanyem tots".

L'arquebisbe de Tarragona, **Joan Planellas**, recorda que fa uns anys el cardenal **Carlo Maria Martini** va publicar una carta pastoral amb motiu de la clausura d'un Sínode que s'havia celebrat a l'arxidiòcesi de Milà, amb el títol Ripartiamo da Dio. 'Tornem a començar a partir de Déu.' Diu que "en el món d'avui ens movem enmig de nebuloses tan espesses que per orientar-nos hem de tornar al punt de partença, a les beceroles de la fe". Recorda que "en el Concili Provincial Tarraconense de 1995 es va demanar més d'un cop: «Ensenyeu-nos a pregar.»" i que aquest Concili aprovà una proposta considerada prioritària: "L'Església escolta la Paraula de Déu i la proclama com a Paraula de salvació. El Concili [...] insta cada fidel cristià a escoltar-la en l'Església i a pregar amb ella". Diu que "el Déu revelat en Jesucrist s'amaga en Jesús" i que "el moll de l'os de la fe cristiana és la resurrecció". Afirmar que "en el Crist que sofreix hi ha algú que l'acompanya, que l'aguanta, que quan a la creu haurà lliurat l'últim alè, el ressuscita". Finalment, diu que els cristians que tenim la missió de fer conèixer el Fill de Déu, ens desfem en discursos, que no ens adonem que "l'ajudem a descobrir als germans quan, a l'hora de la veritat, li fem confiança" i que "la confiança que Jesús té amb el Pare del cel causa sorpresa i fa venir ganes de fer el mateix, crida a fer com ell".

El bisbe de Tortosa, **Enric Benavent**, diu que "la celebració del mes missioner extraordinari que ha tingut lloc durant el mes d'octubre passat, és una bona ocasió perquè recordem als grans missioners que la nostra diòcesi ha donat a l'Església universal" i parla de "Sant Pere Màrtir Sans i Jordà" que "va nèixer a Ascó el 3 de setembre de 1680", "als 10 anys marxa a Lleida a estudiar", "set anys més tard ingressa en el convent dels dominics i al cap d'un any de noviciat fa la professió solemne". Diu que "després de manifestar als seus superiors el desig de ser missioner, en 1712, juntament amb altres missioners, partí cap a Filipines, on arribaren l'agost de l'any següent" i que "durant dos anys aprèn xinès a Manila i en 1715 parteix cap a la Xina, a la província de Fo-kien, on va desenvolupar una immensa tasca evangelitzadora". Explica que "en 1729 començaren les dificultats per als missioners i es refugiaren en Cantó" i que "és llavors quan el nomenen bisbe de Mauricastro i Vicari apostòlic de Fo-kien, i on rep l'ordenació episcopal". Diu que "el 30 de juny de 1746 va ser empresonat i traslladat juntament amb altres missioners a Foxeu" i que en el judici Sant Pere Màrtir "manifestà obertament que la seua missió consistia a ensenyar a creure i estimar Déu, sense la qual cosa és impossible salvar-se, i que eixa fe es fonamentava en el testimoniatge de la Sagrada Escripura". Recorda que "per la confessió de la fe va ser condemnat a morir degollat, juntament amb altres quatre missioners", que "va ser beatificat pel papa Lleó XIII en 1893 i canonitzat per sant Joan Pau II l'1 d'octubre del l'any 2000". Finalment, demana que "el seu testimoniatge ens ajudi a valorar la fe que vam rebre en el nostre baptisme".

El bisbe de Lleida, **Salvador Giménez**, recorda que per aquest curs ha demanat “a tots els catòlics i a les seves comunitats un esforç notable de reflexió sobre la vida cristiana en general i sobre la qualitat i la quantitat d’accions de la nostra diòcesi” i que “volem pensar, parlar i escoltar per, entre tots, dissenyar el futur immediat de les nostres comunitats”. Diu que “ara cal que tots nosaltres ens posem en marxa per aconseguir el que és millor per a la nostra Església” i que “a partir de la informació que tots heu rebut, és convenient i responsable per la meua part que us animi a la participació”. No desitja que ningú se senti espectador de la realitat eclesial sinó “actor en un gran repartiment que té com a protagonista principal a Jesucrist”, “el centre i el fonament de l’Església i de la nostra vida cristiana”. Afirmar que la participació que sol·licita “té un senzill mètode d’actuació que tots vosaltres coneixeu i que segur que ja l’apliqueu”. Demana que preguem, que parlem “amb llibertat, amb sinceritat, manifestant sempre la vostra estima i el vostre respecte pels altres i per l’Església”, que escoltem, “siguem humils i donem més importància a les opinions alienes”, que compreguem les idees, acceptem els bons sentiments, acompanyem els desitjos dels nostres semblants i que busquem sempre la unitat i treballem per la comunió. Finalment, diu que “quants més participeu, més enriquidor serà el resultat final” i ens agraeix “sincerament la vostra col·laboració”.

El bisbe de Solsona, **Xavier Novell**, diu que “estem en un món on les notícies volen”, que “podem comunicar-nos immediatament amb qualsevol persona sigui on sigui” i que “la tecnologia s’ha convertit en un element indispensable i no ens imaginem viure sense ella”. Reconeix que la tecnologia “ens pot fer perdre la llibertat i la nostra veritable identitat. Ens pot portar a jutjar els altres pels “likes” que tenen a l’instagram o per la rapidesa amb què contesten els nostres missatges”, “ens pot forçar a crear una imatge falsa de nosaltres mateixos”, “ens pot aïllar”. Afirmar que “tots busquem sentirnos estimats, valorats i acceptats”, que “hem estat fets per a la relació i per a l’amor i les xarxes socials no fan sinó recordar-nos que som una generació amb dificultats per relacionar-nos” i que “no és d’estranyar que sigui difícil una relació veritable amb Déu”. Diu que “la delegació de nova evangelització ofereix una oportunitat per descobrir qui som i on es troba la veritable felicitat: el recés d’Emmaús. Un cap de setmana per a viure sense màscares i experimentar el bàlsam de l’estimació dels germans i de Déu”, “un recés que no deixa indiferent a ningú i que a molts els hi suposa una oportunitat per començar una nova vida, per reconciliar-se, per perdonar, per guarir la pròpia història...Una experiència única que pot transformar la vida”. Finalment, informa que “aquest recés tindrà lloc properament: del 22 al 24 de novembre (Recés Dones) i del 6 al 8 de desembre (Recés Homes)” i ens anima a apuntar-nos-hi.

Poden trobar les glosses senceres al [web](#) de la Conferència Episcopal Tarraconense i a la pàgina web de cada diòcesi.